

Sprook de Rattenvanger

In het jaar 1284 verscheen een wonderlijke man in Hamelen. Hij droeg een veelkleurige jas en beweerde een rattenvanger te zijn en beloofde voor een zekere som de stad van de ratten te bevrijden. De burgers zegden hem een beloning toe, zodat hij een pijpje eruit trok en begon te fluiten. Toen kwamen er uit de huizen ratten en muizen gelopen en wemelden om hem heen. Als hij dacht dat er geen een terug was gebleven wandelde hij naar de Weser. He hele stel volgde hem na, stortte in het water en verdronk. Als de burgers van deze plaag waren bevrijd hadden zij berouw over de beloofde beloning en weigerden hem te betalen zodat hij teleurgesteld wegliep. Op 26 juni keerde hij echter terug gekleed als een jager, met een verschrikkelijk gelaat en een rode hoed. Toen de mensen in de kerk waren liet hij zijn fluitje weerklinken in de straatjes. Dadelijk daarop kwamen nu niet de ratten en muizen maar kinderen, jongens en meisjes van vier jaren en ouder in grote aantal gelopen. Deze voerde hij alsnog fluitend door de oosterpoort op een berg waar zij verdwenen. Alleen twee kinderen keerden terug omdat zij te laat waren. Het eene was blind zodat het niet de plaats kon aanwijzen, het andere was stom zodat het niets kon vertellen. Een jongen was terug gelopen om zijn jasje te halen en zo het ongeluk ontlopen. Sommige zeiden, de kinderen zijn in een grot terecht gekomen en in Zevenburgen weer eruit gekomen. Het waren 130 kinderen verloren.

(Naar Broeders Grimm, „Duitse Sagen“)